

XL.

Forflag til Lov

om

Fæstes Overgang til Selveiendom.

(Indbragt af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther) den 10de October 1868.)

Cap. I.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

En Eiendom, der er eller bliver underkastet Bestemmelserne i Rentekammerplacat 7de Juni (vgl. Resolution 6te Juni) 1806, skal, naar den i 20 Aar har været i Selvei eller i Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte, være fritagen for de ifølge de nævnte Lovbud bestaaende Indskrænkninger i Eiendomsretten.

§ 2.

Enhver for hvilket som helst Gods gjældende privatretlig Bestemmelse, hvorved der ellers maatte være gjort nogen særegen Indskrænkning i Eierens, Besidderens eller Bestyrers Ret til at overlade Eiendomsretten over Bøndergods til Brugerne, er ugyldig.

§ 3.

Enhver Overenskomst imellem Eier, Besidder, eller Bestyrer og Bruger, hvorved Sidstnævnte har fraskrevet sig Ret til at fordre sig sin Gaard overdragen til Selveiendom, eller hvorved han, forinden eller samtidig med Fæstebrevets Udstedelse, har vedtaget Vilkaarene for en mulig fremtidig Overdragelse, er ugyldig, saafremt han fordrer Forholdet afgjort efter denne Lovs Bestemmelser.

Cap. II.

Om Brugernes Ret til at erholde deres Gaarde til Selveiendom.

§ 4.

Fra Begyndelsen af Aaret 1869 skal Fæstere af enhver Gaard, der henhører til det Bøndergods, som efter Loven og Anordningerne skal være overladt til Fæstere, være berettiget til at forlange sig samme af Eieren, Besidderen eller Bestyreren overdragen til Selveiendom imod fuldstændig Erstatning, saaledes som de følgende Paragrapher af denne Lov bestemmer. Dette gjælder saaledes ikke blot om det under Hovedgaarde henhørende Bøndergods, men ogsaa om det, der tilhører Embeder og offentlige Stiftelser, samt om alle andre Bøndergaarde, der hidtil efter Anordningerne, saasom i de Forhold, der omhandles i Frd. 15de Mai 1834, § 2, og Frd. 25de Novbr. 1831, § 3, jvf. Frd. 28de Marts 1845, §§ 3 og 15, have været henregnede til det egentlige Fæstegods, hvorimod denne Lov ikke er an-